

DZIEŃKA WSZYSTKIE SZEKSPIRA

(w nieco skróconej wersji)

Adam Long, Daniel Singer, Jess Winfield

Reżyseria: John Weisgerber

Obsada: Adam Krawczuk, Marcin Perchuć,
Rafał Rutkowski i Maciej Wierzbicki

TEATR ♥ POLONIA

Premiera: 10 listopada 2017 r.

Realizatorzy

Autorzy:

Adam Long, Daniel Singer, Jess Winfield

Tłumaczenie:

Włodzimierz Kaczkowski

Reżyseria:

John Weisgerber

Scenografia:

Paulina Czernek

Kostiumy:

Anna Puchalska

Światło:

Paweł Szymczyk

Realizacja dźwięku:

Tatiana Czabańska

Asystent scenografa i kostiumologa:

Małgorzata Domańska

Producent wykonawczy i asystent reżysera:

Magdalena Kłosińska

Obsada:

Adam Krawczuk
Marcin Perchuć
Rafał Rutkowski
Maciej Wierzbicki

Premiera: 10 listopada 2017 r.

Przy okazji premiery Teatr Montownia świętuje 20-lecie swojej działalności.

Rozśmieszyć Szekspirem

Nie będzie przesadą powiedzieć, że w literaturze (i teatrze) sferą najbardziej podatną na upływ czasu jest komizm, bardzo silnie uwarunkowany kulturowo i mocno osadzony w realiach epoki. Nie wszystkich dziś śmieszają figliki Reja. To nie tylko sprawa stuleci, jakie dzielą nas od czasów Mistrza znad Avonu. Humor kabaretu politycznego sprzed parunastu laty jest w znacznej mierze niezrozumiały dla dzisiejszej młodzieży, a to, co ich śmieszy, będzie zapewne nieczytelne dla przyszłego pokolenia. Jakkolwiek jest w komediach Szekspira sporo komizmu ponadczasowego, sytuacyjnego, charakterów, to trudno nam rozpoznać aluzje do wydarzeń i ludzi współczesnych, czy też odczytać kody kulturowe, polityczne, bądź środowiskowe. Problemy ze zrozumieniem mają dziś też wykształceni odbiorcy anglosascy, więc nie dotyczą one wyłącznie cudzoziemców. Paradoksalnie w dobrych przekładach teksty Szekspirowskie stają się bardziej klarowne. Dzięki tłumaczom Szekspir staje się też bardziej współczesny, jak chciał tego Jan Kott.

Ale problemów ze zrozumieniem oryginału jest co niemiara. Kiedy Poloniusz wspomina, jak to w latach młodzieńczych grał w teatrze Juliusza Cezara i Brutus go zabił, to tylko historyk teatru będzie wiedział, że aktor grający Poloniusza w poprzedniej inscenizacji w teatrze „Globe” grał właśnie Juliusza Cezara. Żółte pończochy Malwolia w *Wieczorze Trzech Króli* nie śmieszają dzisiaj tak, jak kiedyś, choć z kontekstu wynika, iż śmieszyć powinny. Mało kto wie bowiem, że w czasach Szekspira w Londynie żółte pończochy były po prostu „wsiowe”, obciachowe; w pewnym okresie były też noszone przez prostytutki.

A kiedy Hamlet mówi Poloniuszowi, że mu przypomina sprzedawcę ryb, to humor tego stwierdzenia nie polega tylko na absurdalnej nieprzystawalności porównania kanclerza królewskiego dworu do prostego człowieka, lecz głównie z tego powodu, że „ryba” (ang. „fish”) oznaczać mogła w ówczesnej angielszczyźnie ciało prostytutki, przez co handlarz ryb (ang. „fishmonger”) oznaczać mógł rajfura. W innym odczytaniu handlarz ryb kojarzył się z solą i jej konserwującym działaniem: mężczyzna, który zawodowo ma na co dzień do czynienia z solą, konserwuje również i własne ciało, zapewniając mu młodzieńczą jurność (takiego ogiera określano zbliżonym słowem „fleshmonger”).

Wewnątrz sfery komizmu bodaj najbardziej nieprzystępny dla dzisiejszego odbiorcy jest szeroko pojęty humor obyczajowy. Dotyczy to w znacznej mierze renesansowego języka, bardzo żywego, nasyconego erotyką, a w tekstach literackich wzbogacony grą słowną, metaforami i kalamburami. Utrwalony w polskiej tradycji tytuł komedii Szekspirowskiej *Wiele hałasu o nic* nie oddaje frywolnego humoru oryginału. Otóż, w ówczesnej angielszczyźnie słowo „nic” („nothing”) miało dodatkowe znaczenie: podstawowa różnica anatomiczna pomiędzy mężczyzną a kobietą wyrażała się w tym, że mężczyzna ma „coś” („thing”), a kobieta ma „nic”. Do tej pory z tym kalamburem (bo to też „wiele hałasu o kuciapkę”) żaden tłumacz sobie nie poradził. Podobnie u innych dramatopisarzy. Tłumaczona na polski komedia Francisa Beaumonta i Johna Fletchera *The Knight of the Burning Pestle* nosi tytuł *Rycerz korzennego tłuczka*. Tak się jednak składa, że i tu mamy zabawny kalambur:

„burning pestle” to niekoniecznie tłuczek do moździerza, w którym ucierano piekące przyprawy. „Pestle” był jednym z rozlicznych słów w elżbietañskiej angielszczyźnie oznaczających organ męski (synonimów naliczono blisko dwieście!); natomiast przymiotnik „burning” (dosł. „piekący”) związany jest przede wszystkim z symptomami syfilisu. Przeto tytuł wspomnianej komedii mógłby brzmieć „Rycerz francowatej kuśki”.

W dramacie elżbietañskim, a szczególnie w dziełach pierwszorzędnych, frywolność języka nie funkcjonuje jednak dla samej siebie. Zawsze służy ona celowi artystycznemu, jaki poecie przyświecał. Nie jest to też zwykle świntuszenie, gdyż ulubioną figurą retoryczną jest tu kalambur. Sprawia on, że unika się dosłowności, a przez to obscenum jest łagodzone przez dodatkową warstwę znaczeniową. Owo „nic” z podanego przykładu nie oznacza tylko intymności kobiecej: niesie również znaczenie słownikowe. Jedno znaczenie nakłada się na drugie, tworząc trzecie – a przez to humor przedni, a i zaskoczenie odbiorcy większe, gdyż podziwiał oryginalność i inteligentną przewrotność dowcipu. Ważny też jest kontekst sytuacyjny i słowny, w którym pojawia się erotyzmem podszyty kalambur: to on często podpowiada, że mamy do czynienia z żartem. Prawie wszystko, co Niania i Merkućjo mówią w *Romeo i Julii* jest właśnie takim żartem podszyte, choć w wypadku prostej kobieciny dodatkowy komizm wynika z faktu, iż nie zdaje sobie ona sprawy z tego, że „świntuszy” (podobnie pani Chybick i proboszcz Evans w *Wesołych kumoszkach z Windsoru*).

Nie sposób tu omówić wszystkich aspektów Szekspirowskiego humoru, ani też nie da się wystawić *Dzieł wszystkich...* bez drakońskich skrótów. Inaczej zajęłoby to około tygodnia, bez przerwy. Dlatego też mamy tu do czynienia raczej z cytataми, aniżeli pełnymi scenami, no i z dopisanym, współczesnym kontekstem słownym i sytuacyjnym, stworzonym przez autorów tekstu i reżysera. Bez niego przytoczone cytaty nie utworzą koherentnej struktury dramatu. Inaczej mówiąc, fragmenty wycięte ze sztuk Szekspira zostają obudowane kontekstem współczesnym, który poprzez odpowiedni dobór słów i komentarzy tworzy otoczkę, w której toczy się ustawiczna gra z tekstem oryginału. Tu leży istota komizmu *Dzieł wszystkich...*, kreowanego werbalnie i sytuacyjnie (na przykład poprzez interakcję z widzami). Dlatego też twórcom udaje się wywołać efekt komiczny w miejscach, gdzie w oryginale go nie ma. Komiczne są też eksplikacje, celowo przesadne i nieadekwatne wyjaśnienia Szekspirowskiego tekstu. Bogactwo użytych środków i pomysłowość autorów wprost oszałamia, bo i tempo narzucają niebagatelne. Ważne też jest zderzenie różnych rejestrów językowych, szczególnie uderzające w wypadku komentarzy do tragedii, gdzie język wyszukany, wypełniony retoryką i uczonymi wtrętami. To też stanowi źródło komizmu. W sumie mamy tu nie tyle wybór cytatów z dzieł Mistrza, co dzieło oryginalne, które rozśmiesza Szekspirem. A co Mistrz na to? Pewnie też by się uśmieł.

Jerzy Limon

Od Reżysera

To ważne, żeby uświadomić sobie, że William Szekspir pisał swoje sztuki dla „zwykłych” ludzi elżbietańskiej Anglii i czasów rządów króla Jakuba I Stuarta. Reżyserzy i aktorzy często gubią ten fakt wśród wzniosłych idei, zamiast po prostu skupić się na opowieści. A to jest właśnie piękno jego wspaniałej komedii. Niezwykle cieszę się,

że mogę współtworzyć ten spektakl z okazji dwudziestolecia Teatru Montownia. To dla mnie prawdziwy prezent – bycie częścią tej przekomicznej, groteskowej zabawy dziełami Szekspira. Cieszcie się tym szaleństwem!

John Weisgerber

William Szekspir

(Ang. William Shakespeare). Angielski dramaturg, poeta i aktor czasów Elżbiety I i Jakuba I. Urodził się 23 kwietnia 1564 r. w miasteczku Stratford-upon-Avon, zmarł w 56. rocznicę swoich urodzin – 23 kwietnia 1616 r. Powszechnie uważany za jednego z najwybitniejszych pisarzy literatury angielskiej oraz reformatorów teatru. Przyjmuje się, że jest autorem 37 sztuk i 154 sonetów, a także wielu utworów innych gatunków.

Był synem burmistrza oraz szlachcianki. Prawdopodobnie od 1588 r. przebywał w Londynie, na dworach, gdzie działały prywatne grupy teatralne. Tam uczył się teatru, zaczynał od aktorstwa i scenicznych przeróbek. Wkrótce został dramaturgiem, a jego sztuki zdobyły niezwykłą popularność. Z jednakowo wielkim powodzeniem pisał różnorodne sztuki dramatyczne: tragedie, kroniki królewskie i komedie.

Czasy, w których żył, to czasy narodzin teatru elżbietańskiego, złoty okres dla teatru angielskiego. Przedstawienia oglądali

przedstawiciele wszystkich stanów. A sztuk nie ogłaszano drukiem, bo istniała obawa, że ludzie, znając zakończenie przedstawienia, nie będą chcieli już oglądać go na scenie. A zatem sztuki Szekspira można było poznać tylko w teatrze, zostały ogłoszone drukiem dopiero po jego śmierci. Temu też zawdzięczamy inne dzieła Szekspira, chciał on bowiem być znany jako wspaniały pisarz. Publikował więc również poematy (pierwszy z nich *Wenus i Adonis* dedykowany hr. Southamptonowi szybko stał się bestsellerem) i sonety.

Jego dzieła takie jak: *Sen nocy letniej*, *Romeo i Julia*, *Hamlet*, *Otello*, *Król Lear*, *Makbet* czy *Burza* sprawiły, że do dzisiaj uważany jest za niedoścignionego dramaturga wszech czasów. Jego dzieła przetłumaczono na wiele języków, inscenizacje mają miejsce na całym świecie. Jest również najczęściej cytowanym pisarzem anglojęzycznego świata. Wiele jego neologizmów weszło do codziennego użycia (np. „fair play” czy „break the ice”, czyli „przelamać pierwsze lody”). Lista słów, które wprowadził do języka angielskiego, liczy około 1600 pozycji.

Adam Krawczuk

Aktor. Urodził się 30 czerwca 1971 r. w Chełmie. Absolwent Wydziału Aktorskiego warszawskiej Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza (1996 r.). Współzałożyciel, a zarazem aktor i reżyser Teatru Montownia. Jego kariera artystyczna jest ściśle powiązana z działalnością Montowni. Wyreżyserował w niej spektakl *O mój tato, biedny tato...* oraz one man show Rafała Rutkowskiego *Seks polski*.

Współpracował również z Krzysztofem Materną przy spektaklu *Krzysztof M. Hipnoza* w Teatrze Polonia. Gra gościnnie w spektaklach Och-Teatru (*Wąsy* w reż. M. Kowalewskiego, *Mayday* i *Przedstawienie świąteczne w szpitalu*

św. Andrzeja w reż. K. Jandy, *Trzeba zabić starszą panią* w reż. C. Żaka, *Prapremiera dreszczowca* w reż. G. Warchoła), Teatru MŁYN, Teatru Imka. Ponadto prowadzi warsztaty teatralne i wystawia spektakle z osadzonymi w zakładach karnych.

Na dużym ekranie wystąpił m.in. w filmach duetu Konecki-Saramonowicz – *Pół serio* (2000 r.), *Ciało* (2003 r.) i *Idealny facet dla mojej dziewczyny* (2009 r.). Wraz z pozostałymi członkami Teatru Montownia zagrał w serialu *Siła wyższa*, występuje również w serialu kryminalnym *Miasto skarbów*.

Marcin Perchuć

Aktor. Urodził się 30 czerwca 1973 r. w Warszawie. Absolwent Wydziału Aktorskiego warszawskiej Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza (1996 r.). Od 2000 r. pracuje na Wydziale Aktorskim tej uczelni, od 2016 r. jest dziekanem tegoż wydziału. Przed dołączeniem do Montowni z pasją oddawał się pracy dziennikarskiej, był reporterem, korespondentem, montażystą, przeprowadzał wywiady i audycje dla Radia Kolor, pracował również w Radiu Wawa.

Występuje gościnnie w Teatrze Polonia (w *Zabawie* w reż. I. Kuny oraz w spektaklu *Ojciec Bóg* w reż. W. Śmigasiewiczą), Teatrze Komedia i Och-Teatrze (*Wąsy* w reż.

M. Kowalewskiego, *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św. Andrzeja* w reż. K. Jandy).

Na dużym ekranie zagrał m.in. w filmach duetu Konecki-Saramonowicz – *Pół serio* (2000 r.), *Ciało* (2003 r.), *Idealny facet dla mojej dziewczyny* (2009 r.), a także w *Małej wielkiej miłości* (2008 r.) Ł. Karwowskiego, *Wałęsie. Człowieku z nadziei* (2013 r.) A. Wajdy.

Najważniejszą rolą serialową była kreacja premiera Konstantego Turskiego w serialu Agnieszki Holland *Ekipa* (2008 r.). Marcin Perchuć znany jest również z takich seriali jak: *Siła wyższa*, *Lekarze*, *Usta-usta*, *Generał*, *Barwy szczęścia*, *Twarz w twarz*, *Bulionerzy*.

Rafał Rutkowski

Aktor. Urodził się 22 maja 1973 r. w Białymstoku. Absolwent Wydziału Aktorskiego warszawskiej Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza (1996 r.). Współtwórca, aktor i dyrektor artystyczny Teatru Montownia. Zagrał we wszystkich spektaklach Montowni. Wraz z dramaturgiem Michałem Walczakiem stworzył niepowtarzalny, własny gatunek one man show. Od lat jego talent komediowy można podziwiać w kolejnych solowych występach, do których zaliczają się m.in.: *To nie jest kraj dla wielkich ludzi*, *Ojciec polski*, *Seks polski* czy *Żołnierz polski*.

Występuje też gościnnie w Teatrze Komedia, Teatrze Polonia i Och-Teatrze; gra główne role w spektaklach *Mayday*, *Mayday 2*, *Prapremiera deszczowca*. Od kilku lat Rutkowski tworzy

również scenę stand-upu w Polsce. Występował m.in. w programie *Tylko dla dorosłych* w TVP2 oraz na wielu galach stand-upu w całym kraju, jak również za granicą.

Był nominowany do Feliksów warszawskich w 2010 r. za stworzenie najlepszej pierwszoplanowej roli męskiej w spektaklu *Ojciec polski*.

Wystąpił m.in. w filmach duetu Konecki-Saramonowicz – *Pół serio* (2000 r.), *Ciało* (2003 r.), *Lejdis* (2008 r.), *Idealny facet dla mojej dziewczyny* (2009 r.), *Jak się pozbyć cellulitu* (2011 r.). Widowni telewizyjnej znany jest m.in. jako Długi z serialu *Przepis na życie* czy jako doktor Kraśnik w *Daleko od noszy*.

Maciej Wierzbicki

Aktor. Urodził się 19 marca 1971 r. w Warszawie. Skończył Wydział Aktorski w warszawskiej Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w 1996 r. Razem z Adamem Krawczukiem, Rafałem Rutkowskim i Marcinem Perchuciem od 20 lat tworzy Teatr Montownia.

Na deskach Teatru Polonia grał w spektaklu *Bóg* w reż. K. Jandy. W Och-Teatrze można go oglądać w spektaklach: *Wąsy* w reż. M. Kowalewskiego, *Mayday* i *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św. Andrzeja*, *Upadłe anioły* w reż. K. Jandy. Występuje gościnnie także w spektaklach Studio Buffo, Teatru Imka. Zdobywca licznych nagród zespołowych dla Teatru Montownia.

Na dużym ekranie wystąpił m.in. w filmach duetu Konecki-Saramonowicz – *Pół serio* (2000 r.) i *Ciało* (2003 r.); zagrał również w takich produkcjach jak: *Job, czyli ostatnia szara komórka* K. Niewolskiego (2006 r.), *Magiczne drzewo* A. Maleszki (2008 r.), *Mała wielka miłość* Ł. Karwowskiego (2008 r.), *Ostatnia akcja* M. Rogalskiego (2009 r.), *Maraton tańca* M. Łazarkiewicza (2010 r.) czy *Uwikłanie* J. Bromskiego (2011 r.).

Znany jest też z seriali: *Bulionerzy*, *Dwie strony medalu*, *Oficer*, *Oficerowie*, *Dom nad rozlewiskiem*, *Miłość nad rozlewiskiem*, *Życie nad rozlewiskiem* i *Pensjonat nad rozlewiskiem*, *Siła wyższa*.

Adam Long

Aktor, dramaturg. Swoje życie zawodowe zaczął jako księgowy komitetu antynuklearnej akcji politycznej za dnia i basista akustycznej punkowej kapeli nocą. Potem założył spółnię i perukę, i został członkiem założycielem grupy teatralnej Reduced Shakespeare Company. Podróżował z grupą po świecie, 5 lat spędził w trasie jeżdżąc za zespołem The Grateful Dead, wykonywał komediowe stand-upy w Kanadzie, został buddystą, aby w końcu osiąść w Anglii, w Londynie z żoną Alex, synem Joem, córką Tilly, przyjacielem Johnem, czterema świnkami morskimi, rybką, dwoma żółwiami, kotem i małym, szarym królikiem o imieniu Willard.

Daniel Singer

Projektant, reżyser teatralny, dramaturg, producent. Jest teatralnym impresario od momentu, kiedy sprawdził słowo „impresario” w słowniku zakładając swoją firmę General Amazement Theater w Santa Rosa w Kalifornii, w wieku 18 lat. Studiował „odpowiednie techniki dramatyczne” w Londynie, wrócił jako reżyser z oryginalną sztuką *Renaissance Pleasure Faire* i założył nowatorską grupę teatralną Reduced Shakespeare Company. Ich trzyosobowy spektakl *The Complete Works of William Shakespeare (abridged)*, czyli właśnie *Dzieła wszystkie Szekspira (w nieco skróconej wersji)*, wystawiony na londyńskim West Endzie, jest jedną z najpopularniejszych komedii na świecie.

W 1989 r. zaprojektował park atrakcji dla Walt Disney Imagineering, tam także założył Flower Street Players – wewnętrzną grupę teatralną dla pracowników Disneya.

Od 2000 r. pracuje jako wolny strzelec projektując, pisząc sztuki i produkując eventy w Los Angeles. Jego nowy komediowy hit to *A Perfect Likeness chronicles*.

Jess Winfield

Amerkański powieściopisarz, pisarz telewizyjny, aktor głosowy, producent telewizyjny. W 1981 r. wraz z Adamem Longiem i Danielem Singerem założył Reduced Shakespeare Company – grupę, która postanowiła parodiować twórczość Szekspira. W 1987 r. kolektyw ten przygotował sztukę *The Complete Works of William Shakespeare (abridged)*, czyli właśnie *Dzieła wszystkie Szekspira (w nieco skróconej wersji)*, która stała się międzynarodowym hitem i najdłużej wystawianą sztuką komediową na londyńskim West Endzie. W 1997 r. została nominowana do nagrody Laurence Olivier Award for Best New Comedy. Brał udział również w adaptacji tego przedstawienia do publikacji książkowej i wersji telewizyjnej.

Po odejściu z Reduced Shakespeare Company stworzył seriale *Teacher's Pet (Pupilek)*, *Stitch!*

The Movie (Stich: Misja) i *Lilo & Stich (Lilo i Stich)* dla wytwórni Disneya.

Napisał scenariusze do wielu seriali telewizyjnych, jak np. *Mickey Mouse Works (Produkcje Myszki Miki)*, *All-New Dennis the Menace*, *House of Mouse (Café Myszka)*, *The Penguins of Madagascar (Pingwiny z Madagaskaru)*, *The Legend of Tarzan (Tarzan: Legenda)*, *Buzz Lightyear of Star Command (Buzz Astral z Gwiezdnej Bazy)*, *101 Dalmatians: The Series (101 dalmatyńczyków)*, *The Savage Dragon*, *The Incredible Hulk and Hercules*.

Jest również autorem książek *What Would Shakespeare Do (Co zrobiłby Szekspir?)* (2000 r.) i *My Name Is Will (Mam na imię Will)* (2008 r.).

Włodzimierz Kaczkowski

Tłumacz, reżyser, autor scenariuszy teatrów tańca, menedżer teatru tańca Zawierowania, dyrektor Sceny Współczesnej w Starej Prochowni, obecnie na Belwederskiej 20/22 w Warszawie.

Absolwent Wydziału Wiedzy o Teatrze i Wydziału Reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie.

Reżyseruje w kilkunastu teatrach w Polsce i w Niemczech. Jest tłumaczem sztuk, m.in. *Okruchy czułości* Neila Simona i *Droga pani Heleno* zrealizowanych w Teatrze Telewizji. Jest autorem wielu scenariuszy dla teatru tańca, większość dla zespołu Zawierowania. Niektóre z nich, np.: *Tylko raz w życiu* i *Nienasylenie* były wystawiane w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej. Prowadzony przez niego zespół tańca Zawierowania odnosi wiele sukcesów na arenie międzynarodowej, do tej pory

występował 70 razy za granicą, w 45 miastach, 25 krajach i na 4 kontynentach. Jest organizatorem wielu imprez i festiwali o charakterze międzynarodowym, m.in. Festiwalu Tańca Zawierowania i konkursu choreograficznego Warsaw Zawierowania Dance.

W 1998 r. tłumaczy, reżyseruje i produkuje *Dziela wszystkie Szekspira (w nieco skróconej wersji)* w ramach prowadzonej przez siebie Sceny Współczesnej. Spektakl odnosi sukces i do tej pory jest grany na różnych scenach warszawskich, ostatnio na Belwederskiej 20/22. Sztuka była też dziewięciokrotnie wystawiana na różnych scenach w Polsce. Kontynuacją tego cyklu była wyprodukowana przez Scenę Współczesną *Biblia w skróconej wersji* w reż. Sz. Turkiewicza i, już zupełnie autorska, *Historia świata w skróconej wersji*.

John Weisgerber

Aktor i reżyser teatralny. Urodził się w Toronto w Kanadzie. Studiował na uczelniach York University i London Academy of Music and Dramatic Art. Lata pomiędzy jego 20. a 30. rokiem życia to ponad 50 spektakli teatralnych zrealizowanych w Kanadzie. Reżyserował również opery, musicale i sztuki w wielu krajach. Polskę nazywa teraz swoim domem i bardzo się cieszy, że może reżyserować kolejny spektakl w Teatrze Polonia i pracować z najlepszymi. Cieszy się z możliwości pracy z czterema aktorami z Teatru Montownia. Zobaczył ich po raz pierwszy 11 lat temu w spektaklu *Peer Gynt* Henryka Ibsena i od tego czasu pozostaje pod wrażeniem ich komediowego geniuszu.

W Polsce, jako reżyser, miał już okazję pracować w Teatrze Polonia – wyreżyserował spektakl *Klaps! 50 twarzy Greya*. W Teatrze Komedia

zrealizował zaś sztukę *Kontrabanda*. W zeszłym roku stworzył spektakl *Jak wam się podoba* w ramach projektu *Szekspir w parku*, który wpisuje się w trend zapewniania warszawiakom bezpłatnego teatru w plenerze. Latem, pod gwiazdami, podobne realizacje są obecne w wielu krajach na całym świecie, także teatry Fundacji Krystyny Jandy Na Rzecz Kultury od lat z sukcesem grają latem na Placu Konstytucji i przed Och-Teatrem.

Makbet, *Sen nocy letniej*, *Hamlet*, *Wieczór trzech króli*, *Wiele hałasu o nic*, *Krwawe gody*, *Fedra*, *She Stoops to Conquer*, *Letnisko*, *Woyzeck*, *The Real Inspector Hound and Saved* (za którą otrzymał nominację do nagrody Dora Mavor Moore dla najlepszego aktora) to tylko niektóre jego osiągnięcia teatralne.

20-lecie teatru montownia

je 2017
sien

Montownia
teatr z pasją

CALINECZKA DLA DOROSŁYCH
CEREMONIE ZIMOWE
DEPRESJA KOMIKA
DZIEŁA WSZYSTKIE SZEKSPIRA
QUO VADIS
TO NIE JEST KRAJ DLA WIELKICH LUDZI
TRZEJ MUŚKIETEROWIE
WASY

OCH TEATR

TEATR POLONIA

teatr powszechny
teatr warsawy

TEATR
WARS
AWY

teatrmontownia.pl

ochteatr.com.pl
teatrpolsnia.pl
powszechny.com
teatr.warsawy.pl

Jesienią 2017 roku

Teatr Montownia obchodzić będzie 20-lecie swojego istnienia. Założyciele Montowni – młodzi aktorzy, absolwenci warszawskiej PWST – w swym manifestcie z drugiej połowy lat 90-ych deklarowali niezależność, szalone pomysły, tworzenie teatru z charakterem, lecz bez maniery. Bardzo trafnie określili też model funkcjonowania tego typu grupy teatralnej, w której aktorzy są jednocześnie reżyserami, montażyстами, stolarzami czy scenografami, a podczas pracy przyświeca im nieustannie idea „zrób to sam”. Ale wróćmy do początków. Wszystko zaczęło się od „Zabawy” Sławomira Mrożka, którą Adam Krawczuk, Rafał Rutkowski i Maciej Wierzbicki wystawili w ramach Koła Naukowego na PWST. Spektakl odniósł ogromny sukces i stał się „towarem eksportowym”, odwiedzając wiele festiwali europejskich i nie tylko. Następnym spektaklem – „Szelmostwami Skapena” Moliera, zagranym już w rozszerzonym składzie, tzn. z kolegą z roku – Marcinem Perchuciem – aktorzy potwierdzili, że ich talent nie jest jednorazowym błyskiem. Wsparcie ze strony profesorów z uczelni oraz entuzjastyczne recenzje zachęciły ich do dalszej pracy. Niebagatelną rolę w historii i rozwoju grupy odegrał też stołeczny Teatr Powszechny i jego ówczesny dyrektor Krzysztof Rudziński, który umożliwił Teatrowi Montownia debiut na profesjonalnej scenie. Premiera spektaklu „Szelmostwa Skapena” dała początek dłuższej współpracy z teatrem przy ul. Zamoyskiego, gdzie powstało dotychczas 7 przedstawień pod szyldem Montowni. Przez następne lata Montownia gościła też na deskach wielu innych warszawskich teatrów – Małego, Studio, Nowego, Buffo, Collegium Nobilium, by następnie w latach 2006-2007 grać w stałej siedzibie przy ul. Konopnickiej 6. Po rezygnacji z własnej sceny grupa występowała repertuarowo w Teatrze Praga i Teatrze Na Woli pod dyktando Macieja Kowalewskiego, by wreszcie rozpocząć – na zaproszenie Krystyny Jandy – ośmioletnią już współpracę z Teatrem Polonia, a następnie Och-Teatrem, które zapewniły jej swego rodzaju stabilizację. Do chwili obecnej na obu scenach Montownia wyprodukowała w sumie 5 premier oraz prezentowała (i nadal prezentuje) repertuarowo większość swoich spektakli; aktorzy Montowni występują też gościnnie w produkcjach własnych obu teatrów. Poza tym Teatr Montownia ponownie wystawia spektakle i przygotowuje premiery w Teatrze Powszechnym, oraz od niedawna w Teatrze WARSawy. Ciekawą i bardzo owocną współpracę nawiązał również z Teatrem Łąźnia Nowa z Krakowa pod dyktando Bartosza Szydłowskiego, współprodukcją z nim dwa przedstawienia. O tamtej pory Kraków jest niemalże drugim domem Montowni.

Ważną formą działalności

Teatru Montownia jest wspieranie młodych twórców. Na przestrzeni lat grupa zorganizowała m.in. cykl prezentujący młodą dramaturgię oraz zwieńczone premierami spektakli: projekt wspierający młodych reżyserów i warsztat muzyczny dla studentów Akademii Teatralnej. Z kolei celem najnowszego projektu „Montownia BIS” było umożliwienie wybranej, początkującej grupie debiutu w profesjonalnym teatrze. Ponadto, Maciej Wierzbicki jest wykładowcą, a Marcin Perchuc dziekanem Wydziału Aktorskiego Akademii Teatralnej w Warszawie.

tzw. teatru środka.

Teatr Montownia należy bez wątpienia do nurtu. Wystawia swoje interpretacje zarówno literatury klasycznej (choć niekoniecznie w jej kanonicznym wydaniu), jak też próbuje oswoić publiczność z tekstami współczesnych autorów polskich i zagranicznych, nowymi lub mniej znanymi. Montownia przygotowuje też prapremiery tekstów pisanych na jej specjalne zamówienie, zaliczyć do nich można chociażby twórczość Michała Walczaka, „Wąsy” Macieja Kowalewskiego czy słynny „Testosteron” Andrzeja Saramonowicza, który stał się później podstawą scenariusza filmu o tym samym tytule. Teatr oferuje różnorodność poetyk i poruszanych tematów, starając się w ten sposób dotrzeć zarówno do wielbicieli klasyki, fanów komedii, jak i widzów oczekujących eksperymentów artystycznych. Wreszcie, znakiem rozpoznawczym Teatru Montownia jest skromna zazwyczaj, umowna scenografia, pozostawiająca spore pole do wyobraźni. Dużą rolę grupa przywiązuje też do oprawy graficznej swych premier, od lat współpracując na tym polu z grafikiem Piotrem Garlickim, który projektuje dla niej plakaty, prezentowane następnie na biennale plakatu w kraju i na prestiżowych festiwalach za granicą.

Teatr Montownia otrzymał wiele nagród

indywidualnych i zespołowych, m.in.: nagrodę im. prof. Tadeusza Łomnickiego – za twórcze osiągnięcia, nagrodę im. Leona Schillera przyznaną przez Związek Artystów Scen Polskich, jest trzykrotnym zdobywcą Grand Prix podczas Ogólnopolskiego Przeglądu Teatrów Małych Form „Kontrapunkt” w Szczecinie, dwukrotnym zdobywcą nagród w Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej, był też nominowany do Paszportów Polityki. Grupa może się również pochwalić licznymi występami krajowymi i zagranicznymi (m.in. Stany Zjednoczone, Korea Południowa, Francja, Niemcy, Szwecja, Wielka Brytania, Rosja, Egipt, Chiny), oraz przede wszystkim wierną i liczną publicznością.

W logo Teatru Montownia od lat widnieje dopisek „teatr z pasją”. Niech mottem tego jubileuszu będzie cytata z manifestu założycielskiego: „Chcemy, bardzo chcemy. Żeby nam się udało. I żeby nam nie odebrało(ino) tego chcenia.”

Spotkaliśmy się lata temu. Młodzi ludzie, tuż po szkole, założyli grupę teatralną, grali między innymi w warszawskim Teatrze Powszechnym, w którego zespole byłam. Zachwycali na scenie i prywatnie.

Błyskotliwi, inteligentni i piekielnie utalentowani. Z wyobraźnią i pomysłami, które wprawiały w ostupienie. Ponad konwencjami, zasadami, wbrew regułom, za to z impetem, celnością i plastycznością.

Nowocześni i odważni artyści - cznie do dziś.

Widziałam pewnie wszystkie ich spektakle. Za każdym razem mnie zaskakiwali. Otwarci, gotowi na każdą próbę, pomysł, ryzyko. Bez uprzedzeń. Pracowici do utraty tchu. Niezależni artystycznie i poza strukturami z założenia.

Wolne złote ptaki teatru.

Mija 20 lat. Dziś otoczeni publicznością, która często nie dogania ich pomysłom i siedzi oniemiata, a potem nie może uwierzyć w to, co zobaczyła.

Kochani i przez widzów, i przez środowisko. Oby kolejne lata działali z równą lekkością i dezynwolturą. Podziwiam Was i szanuję. Życzę sukcesów i satysfakcji. Pomyślności.

Krystyna Janda, 2 sierpnia 2017

Pierwsze spotkanie z Montownią bywa olśnieniem. Dla mnie było szokiem. Jako dwudziestoletni student SGH na spektaklu „O mój tato, biedny tato...” grany w Teatrze Studio zrozumiałem, że poza neoliberalną rzeczywistością ówczesnej Warszawy jest inne miasto, pełne szczelin i zakamarków zamieszkiwanych przez istoty zaprzeczające prawom wolnego rynku. Montownia otworzyła mnie na teatr. Nie tylko poprzez perwersyjną wyobraźnię ich spektakli, zwłaszcza tych surrealistycznych, realizm męskich inicjacji – jak we „Wspólnym pokoju”, czy abstrakcyjny humor „Szelmowstw Skapena”. W epoce rosnącego indywidualizmu i parcia na szkło Montowniaci emanowali charyzmą i wiarą w teatr jako drużynę – na długo przed obecnym kryzysem w kulturze, na długo przed ministrem Glińskim – demonstrując siłę marki, którą budują silne osobowości oddolnie, bez kontroli państwa. **Samoorganizacja, samodyscyplina i równocześnie wolność!** Montownia przełamała stereotyp kondycji aktora jako biernego lustra rynku – wolny rynek może być naprawdę wolny, aktor może kreować własny repertuar, inspirować dramatopisarzy i reżyserów, oraz deprawować studenta SGH, który przez takich jak oni porzucił karierę ekonomisty wybierając teatr. Spotkanie z zespołem Montowni i indywidualne projekty z Rafałem Rutkowskim – to zawsze było i jest doświadczenie wolności i nieobliczalności, które w dzisiejszej sytuacji politycznej nabiera szczególnego znaczenia, dlatego trzymam kciuki za to, żeby dwudziestoletnia Montownia nie tracąc wdzięku i szaleństwa młodości – pokazała pazury i niejeden raz zaskoczyła i zdeprawowała widzów w Laboratorium Komедii Narodowej.

Michał Walczak, sierpień 2017

Montownia w liczbach

- 36** | liczba premier pod szyldem Teatru Montownia, w tym: 7 spektakli, w których wystąpił wyłącznie podstawowy skład Montowni (czyli Adam Krawczuk, Marcin Perchuć, Rafał Rutkowski, Maciej Wierzbicki), 4 spektakle solo Rafała Rutkowskiego, 2 spektakle plenerowe
- 7** | liczba tytułów długich i skomplikowanych, zawierających więcej niż 4 słowa
- 19** | wyrazów – najdłuższy tytuł spektaklu Teatru Montownia, czyli „0 mój tato biedny tato, matka powiesiła cię w szafie na śmierć, a mnie się serce kraje na ćwierć” (premiera 13.01.2000 w Teatrze Studio)
- 56** | liczba aktorów gościnnych, którzy wystąpili w spektaklach Teatru Montownia
- 18** | liczba reżyserów, którzy współpracowali z Teatrem Montownia: Paweł Aigner, Giovanni Castellanos, Piotr Cieplak, Jarosław Gajewski, Agnieszka Glińska, Marcin Hycnar, Maciej Kowalewski, Adam Krawczuk, Cezary Morawski, Marek Pasieczny, Rafał Rutkowski, Adam Sajnuć, Krzysztof Stelmaszyk, Waldemar Śmigasiewicz, Stanisław Tym, Michał Walczak, Maciej Wojtyszko, Piotr Ziniewicz
- 13** | liczba scen warszawskich, na których Teatr Montownia grał repertuarowo: Teatr Powszechny, Teatr Mały, Collegium Nobilium, Teatr Studio, Teatr Nowy, Studio Buffo, Centrum Artystyczne Montownia, Teatr na Woli, Teatr Praga, Klubokawiarnia Chtodna 25, Teatr Polonia, Och-Teatr, Teatr WARSawy, oraz: Teatr Kępa w Promie Kultury, Scena KOŁO w Akademii Teatralnej, Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki, Centrum Łowicka, Teatr Ochoty i inne
- 2.3** | 2 lata i 3 miesiące – tyle czasu Teatr Montownia posiadał własną scenę przy ul. Konopnickiej 6 w Warszawie
- 32** | zagraniczne wyjazdy ze spektaklami Teatru Montownia, rekordzistą jest „Zabawa” (11 wyjazdów), po piętach jej depta „Utwór sentymentalny na czterech aktorów” (9 wyjazdów), trzecie miejsce ex aequo zajmują „Szelmostwa Skapena” i „Testosteron” (po 3 wyjazdy)
- 2500** | największa jednorazowo liczba widzów na spektaklu „Historia o raju utraconym, czyli będzie lepiej” w reż. Piotra Cieplaka, wystawionym w parku Agrykola podczas Festiwalu Sztuka Ulicy
- 38** | liczba nagród indywidualnych i zespołowych otrzymanych za całokształt twórczości oraz poszczególne spektakle Teatru Montownia

Informacja o spektaklach i innych wydarzeniach związanych z jubileuszem:
www.teatrmontownia.pl oraz funpage Teatru Montownia

Anna Puchalska

Scenografka i kostiumografka. Zajmuje się również grafiką użytkową, malarstwem i fotografią. Absolwentka Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz Studiów Podyplomowych na Wydziale Scenografii. Zrealizowała scenografie i kostiumy dla Teatru A3 m.in. do spektaklu *Pejzaże Wiślane* w reż. D. Skibińskiego, projektowała kostiumy do opery *Bunt żaków* w reż. A. Biernackiego w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej. Jest również autorką projektów kostiumów do spektaklu *Pułapka* w reż. B. Suchockiej w Teatrze Collegium Nobilium, a także do sztuki *Sierpień G.* Brała w Teatrze Studio, oraz *Freddie A.* Puszczy i W. Pitali. Współpracowała przy tworzeniu kostiumów do filmu *Chaos X.* Żuławskiego. Jest autorką kostiumów do filmu *Tylko jedna noc* D. Błaszczyka oraz scenografii i kostiumów do filmu *Silencer* w reż. A. Kalinowskiej.

Zaprojektowała scenografię, kostiumy i rekwizyty do opery/musicalu *Dzień świra* w reż. M. Kołaczekowskiego w Teatrze Kamienica. Przez lata współpracowała z Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie, projektując m.in. wystawę *Ryszard Stanisławski – muzeum otwarte* oraz wnętrza wystawy dla Muzeum Zamku i Szpitala Wojskowego na Ujazdowie w Warszawie.

Paulina Czernek

Scenografka. W 2008 r. ukończyła z wyróżnieniem scenografię na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dotychczas pracowała dla wielu teatrów na terenie całej Polski, m.in. Teatru Wielkiego – Opery Narodowej, Teatru Dramatycznego w Warszawie, Teatru Studio, Teatru Polskiego w Warszawie, Teatru Współczesnego w Warszawie, Teatru Muzycznego Roma, Teatru Muzycznego w Poznaniu, Opery Nowej w Bydgoszczy, Teatru Polonia, Och-Teatru, Teatru Komedia, Teatru Polskiego w Bielsku-Białej. Współpracując z niezależnym Teatrem Montownia brała udział w licznych festiwalach teatralnych w kraju i zagranicą, m.in. na Łotwie, we Włoszech, na Węgrzech, w Rosji, Niemczech, Egipcie, Jordanii i Chinach.

Jest laureatką licznych nagród i wyróżnień. W XV Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej otrzymała nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za najlepszą scenografię. W 2013 r. obroniła tytuł doktora sztuki. Obecnie prowadzi Pracownię Inszenizacji na Wydziale Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Paweł Szymczyk

Reżyser światła. Rozpoczął karierę od muzyki klubowej. Mistrz Polski DJ-ów, finalista DMC World Music Mixing Championships. Projektował scenografię świetlną klubów, reżyserował światła do koncertów i pokazów scenicznych. Od 2007 r. związany z Teatrem Polonia w Warszawie. Współpracował w tworzeniu światła do przedstawień: *Dowód D. Auburna*, *Grube Ryby* M. Bałuckiego i *Bóg W. Allena* w reż. K. Jandy. Twórca światła do one man show Rafała Rutkowskiego – *Ojciec polski*, wystawianego przez autora – Michała Walczaka. W Och-Teatrze pracował przy światłach do *Mayday*, *Mayday 2* i *Przedstawienia świątecznego w szpitalu św. Andrzeja* w reż. K. Jandy, *Trzeba zabić starszą panią* w reż. C. Żaka czy *Marii Callas*. *Master Class* w reż. A. Domalika.

Prywatnie Paweł Szymczyk jest szczęśliwym tatą Poli i Jasia.

Tatiana Czabańska

Od wielu lat jest realizatorem dźwięku w Teatrze Polonia i Och Teatrze.

W czasie wolnym realizuje swoje pasje. Jedną z nich jest wokalistyka. Współpracowała z wieloma grupami wokalnymi, występowała też jako solistka. Niedawno rozpoczęła współpracę z chórem, wykonującym muzykę soulowo-popową w nowych aranżacjach.

Kolejną pasją są studia. Jest w trakcie kończenia Turkologii na Wydziale Orientalistyki.

Na deskach Teatru Polonia pracowała również jako trener wokalny z aktorami, przy spektaklu *Klaps! 50 twarzy Greya* w reż. J. Weisgerbera.

Małgorzata Domańska

Kostiumolog, scenograf i fotograf. Jest autorką kostiumów m.in. do *Głosów* w reż. J. Kijowskiego, *Pustej klatki* w reż. L. Barona, *Dyskoteki* w reż. R. Rewińskiego, *Przez dotyk* w reż. M. Łazarkiewicz czy *Drogi powrotnej* w reż. J. Kaszubowskiego. Współpracowała przy realizacji kostiumów m.in. do *Wielkiego Szu* w reż. S. Chęcińskiego, *Odwetu* w reż. T. Zygadły, *Lubię nietoperze* w reż. G. Warchoła, *Oskara* w reż. M. Piwowskiego, a także dwóch Teatrów Telewizji w reż. W. Adamka: *I Bogu dzięki* oraz *Rozmowy z moją matką*. Jest też autorką fotosów z planów seriali telewizyjnych (*Męskie-żeńskie* w reż. K. Jandy, *Garderoba* w reż. J. Szczepkowskiej). Przygotowała scenografię do *Małżeństwa Marii K.* w Teatrze Współczesnym we Wrocławiu, gdzie współpracowała także przy *Trwa jeszcze bal* B. Urbankowskiego i *Pannie Tutli-Putli* według Witkacego. W Teatrze Polonia i Och-Teatrze, z którymi związana jest od początku istnienia obu scen, zrealizowała m.in. kostiumy do spektakli w reżyserii Krystyny Jandy: *Lament na Placu Konstytucji*, *Seks dla opornych*, *Związek otwarty*, *Lekcje stepowania*, *Przedstawienie świąteczne w szpitalu św. Andrzeja* oraz *Zaświaty czyli czy pies ma duszę?* w reż. M. Seweryn, *Pod mocnym aniołem* w reż. M. Umer czy *Kobieta z widokiem na taras* w reż. S. Tyma. Scenografię i kostiumy przygotowała m.in. do spektakli *Kantata na cztery skrzydła* w reż. G. Warchoła, *Biała bluzka* w reż. M. Umer, *Kontrakt* w reż. Krystyna Jandy, *Alicja ♥ Alicja* w reż. M. Seweryn, *Pierwsza Dama* w reż. G. Warchoła, *Romanca* w reż. W. Malajkata czy też *Nos* w reż. J. Wiśniewskiego. Jest autorką scenografii do spektakli *Ich czworo* w reż. J. Stuhra, *Jekyll/Hyde*, reż. J. Porcari, *Porozmawiajmy po niemiecku* w reż. L. Kosa. Jako asystent scenografa współtworzyła ponad 100 przedstawień.

Magdalena Kłosińska

Producent wykonawczy, asystent reżysera, inspicjent. Z Fundacją Krystyny Jandy na Rzecz Kultury związana od samego początku, zaczynała w Teatrze Polonia spektaklem *Stefcia Ćwiek w szponach życia* w reż. K. Jandy. Potem była inspicjentką wielu spektakli zarówno w Teatrze Polonia m.in. *Wątpliwość* w reż. P. Cieplaka, *Ojciec polski* M. Walczaka, *Miłość ci wszystko wybaczy* P. Wojcieszka, *Piękny nieczuły* E. Wojtaszka, *Klaps! 50 twarzy Greya* J. Weisgerbera, *Alicja po drugiej stronie lustra* z grupą PAPAHEMA w reż. P. Jaszczaka, jak i Och-Teatru, m.in. *AAA zatrudnimy Clowna* w reż. M. Hycnara, *Wąsy* i *Miss HIV* M. Kowalewskiego, *Mayday* i *Mayday 2* w reż. K. Jandy oraz Och-Cafe Teatru: *Pierwsza Dama*, reż. G. Warchoła, *Romanca*, reż. W. Malajkat.

Uwielbia chodzić po górach w doborowym towarzystwie, interesuje się historią himalaizmu, a także kosmologią i metafizyką. Z pasji jest masażystką.

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ
TEATRU POLONIA I OCH-TEATRU

Szanowni Państwo,

zwracamy się z propozycją dołączenia do Towarzystwa Przyjaciół Teatru Polonia i Och-Teatru, które powołaliśmy jesienią 2014 roku przy naszej Fundacji. Jego celem jest stworzenie nowej w Polsce tradycji współfinansowania przedsięwzięć artystycznych teatrów przez indywidualnych odbiorców.

Czerpiąc inspirację z popularnych za granicą wzorców, proponujemy Państwu wejście do grona Widzów, którzy wspierają teatr finansowo, tym samym stając się nie tylko entuzjastami sztuki, ale i jej mecenasami.

Przygotowaliśmy trzy modele wspierania Teatru Polonia i Och-Teatru, na każdym poziomie oferując rozmaite korzyści, od zniżek na bilety po zaproszenia na premiery i wsparcie indywidualnego opiekuna. Zapraszamy do zostania naszym Sympatykiem, Darczyńcą lub Mecenasem. Każdy z tych modeli związany jest z roczną opłatą, która przyczyni się do powstania kolejnych produkcji w naszych teatrach.

Serdecznie witamy w gronie Mecenasów Panią Annę Stopkę, Panią Monikę Sjöholm, Państwa dr Ludmillę i dr. Michaela Bielicki, Państwa Renatę i Rafała Osieckich, Państwa Edytę Kurpiel-Placek i Adama Placka oraz Państwa Martynę i Grzegorza Daniłowiczów.

Dziękujemy Państwu za okazane wsparcie.

Jeżeli byliby Państwo zainteresowani szczegółami oraz sposobem dołączenia do Towarzystwa Przyjaciół, prosimy o kontakt drogą telefoniczną pod numerem +48 664 538 469 lub drogą mailową: towarzystwo@teatrpolonia.pl.

Twórzmy razem teatr, dla siebie i dla innych.

Z wyrazami szacunku,
Zespół Fundacji Krystyny Jandy Na Rzecz Kultury

Widzisz
więcej

KULTURA W NAJLEPSZYM WYDANIU

TEATRY

*Co grają,
a co grać
będą?*

KSIĄŻKI

*Lektury
naprawdę
obowiązkowe*

KINO

*Jakich filmów
nie wolno
przegapić?*

MUZYKA

*Czego
warto
posłuchać?*

JANDA

bądź prawdziwa ...

WIELKA PREMIERA

MAKE
UP
fleksyjny

ODKRYJ
REWOLUCYJNĄ
TECHNOLOGIĘ
FLEKSYJNĄ
w nowoczesnych fluidach
oraz bazach
przeciwzmarszczkowych,
które zapewniają
komfort wygładzenia
i **trwałość** makijażu.

„Naturalnie
piękna,
po prostu.”

♥ *Krysztyna Janda*

Multikino®

Więcej niż kino.

The Met
ropolitan
Opera **HD**
LIVE

nazywo **wkinach**.pl

ADÉS
Anioł zagłady
18.11.2017 PRAPREMIERA MET

PUCCINI
Tosca
27.01.2018 PREMIERA SEZONU

DONIZETTI
Napój miłosny
10.02.2018 NOWA OBSADA

PUCCINI
Cyganeria
24.02.2018 NOWA OBSADA

ROSSINI
Semiramida
10.03.2018 PO RAZ PIERWSZY W HD

MOZART
Cosi fan tutte
31.03.2018 PREMIERA SEZONU

VERDI
Luiza Miller
14.04.2018 PO RAZ PIERWSZY W HD

MASSENET
Kopciuszek
28.04.2018 PRAPREMIERA MET

PRZEDSTAWIENIA Z POLSKIMI NAPISAMI

Cykli The Met: Live in HD jest realizowany dzięki
szczodremu finansowemu wsparciu jego fundatora, czyli

The Neubauer Family Foundation

Cyfrowe wsparcie cyklu
The Met: Live in HD zapewnia

**Bloomberg
Philanthropies**

Transmisje w technologii HD
są wspierane przez

Toit Brothers
America's Luxury Home Builder

Sondra Radvanovsky as Norma
PHOTO: PAOLA KUDACKI / METROPOLITAN OPERA

PATRON MEDIALNY SPEKTAKLU

Pierwsze
Radio
Informacyjne

szczegóły na www.multikino.pl

A//.ARISTO

Bufet Teatru Polonia

Dyskusje nad sztuką

antresola
z drinkiem, kawą oraz ciastkiem

Doradca
prawny
teatrów:

Partner
premier:

A//.ARISTO

Mecenas
technologiczny
teatrów:

Patroni medialni:

Wsparcie
promocyjne:

Partner
teleinformatyczny
teatrów:

Program
wydrukowano
w Drukarni
w Oficynie:

Projekt
graficzny:

Kasa i foyer teatru są wynajmowane od **m.st. Warszawy – Dzielnicy Śródmieście**.

Scenografia powstała w pracowni **Ryszarda Bartłomieja Kłoska**.

Kostiumy zostały wykonane przez **Mirosława Brzókę** i **Annę Wiśniewską**.

PREZES FUNDACJI

Krystyna Janda

CZŁONKOWIE RADY FUNDACJI

Marcin Gędziorowski, Janusz Jaworski,
Ernest Jędrzejewski, Jerzy Karwowski

DYREKTOR TEATRU POLONIA I OCH-TEATRU

Katarzyna Błachiewicz-Koryga

KONTROLER FINANSOWY

Aleksander Szafranski

ORGANIZACJA PRACY TEATRÓW

Barbara Bogucka, Joanna Różańska,
Anna Popławska

ASYSTENT KRYSYNY JANDY

Maciej Łysakowski

KOORDYNACJA PRACY ARTYSTYCZNEJ

Michał Kołodziej

KOMUNIKACJA I PR

Yga Kostrzewa, Natalia Chodań

IMPRESARIAT

Iwona Gradkowska-Kosmala,
Marta Kloc

WYNAJMY

Anna Janda

BIURO OBSŁUGI WIDZA

Natalia Chodań

KASA BILETOWA

Aleksandra Walasiak, Piotr Bajcar,
Mirosław Gajkowski, Tomasz
Harlejczyk, Cezary Margiela, Tomasz
Płacheta

PRODUCENCI WYKONAWCZY/ INSPICJENCI

Magdalena Kłosińska, Alicja
Przerazińska, Ewa Ratkowska, Jan
Malawski, Rafał Rossa

KIEROWNICY TECHNICZNI

Małgorzata Domańska (Scenografia
i Kostiumy), Paweł Szymczyk (Światło
i Dźwięk), Tomasz Rusek (Scena)

OŚWIETLENIE, AKUSTYKA I MULTIMEDIA

Tatiana Czabańska, Agnieszka
Szczepanowska, Michał Cacko, Adam
Czaplicki, Radosław Grabski, Paweł
Nowicki, Rafał Piotrowski, Paweł
Szymczyk, Michał Tatar, Waldemar
Zatorski

OBSŁUGA SCENY

Piotr Bajcar, Jan Cudak, Łukasz Figa,
Tomasz Przystępny, Rafał Rossa,
Andrzej Solis, Mikołaj Styczyński, Piotr
Zwolak

FRYZJERZY/CHARAKTERYZATORZY

Anna Czerwińska, Katarzyna
Marciniak, Agnieszka Rębecka,
Wioletta Saliwon, Zuzanna Szostek,
Hubert Grabowski

GARDEROBIANE

Wiesława Kamińska, Ewa
Klimaszewska, Maria Pińkowska,
Anna Sokołowska

Dane teleadresowe

Teatr Polonia
ul. Marszałkowska 56
00-545 Warszawa
tel. 22 622 21 32

Kasy biletowe czynne: pon.-sob.
10:00-19:00, niedz. 12:00-19:00

bilety@teatrpolonia.pl oraz online
www.teatrpolonia.pl
bilety@ochteatr.com.pl oraz online
www.ochteatr.com.pl

TEATR POLONIA